

12 juni 2022

(Feest van de H. Drie-eenheid)

Francis Akkara o.p.

Eer zij de Vader en de Zoon en de Heilige Geest, de God die is, die was en die zal komen.

Beste broeders en zusters

Ik was heel blij toen Didier me vroeg om deze zondag de Mis op te dragen, zonder me bewust te zijn van de belangrijke opdracht die ik vandaag te vervullen heb. Ik wist niet dat we vandaag het feest van de Heilige Drievuldigheid vieren. Het is één van die onderwerpen die ik gewoonlijk probeer te vermijden, omdat ik het zelf erg moeilijk vind om de enormiteit van dit mysterie zoals dat door de Katholieke Kerk in woorden wordt uitgedrukt, te bevatten. Maar vanochtend zal ik mijn best doen om recht te doen aan deze Drie-eenheid zonder één of andere ketterij te creëren.

Beste broeders en zusters

De term Drie-eenheid geeft het centrale en essentiële dogma van onze christelijke godsdienst weer. Voor katholieken is de zalige Drie-eenheid een mysterie: de ene God waarin we geloven wordt geopenbaard in drie personen: Vader, Zoon en Heilige Geest. Het dogma van de Drie-eenheid werd ontwikkeld als antwoord op de behoefte van de Christelijke Kerk om het opkomende inzicht te verwoorden en te verdedigen dat Jezus van Nazareth de Christus was: de Zoon van God, God zelf. De formele, precieze formulering van het dogma van de Drie-

eenheid nam een paar eeuwen in beslag. Vele oude ketterijen werden bestreden, en vaak werden excommunicaties uitgesproken omdat leden van de Kerk de volheid van de Drie-eenheid niet begrepen.

De Drie-eenheid is één van de meest verwarrende en ingewikkelde dogma's om te definiëren en te begrijpen. In feite moest de Kerk, om de Drie-eenheid te definiëren en uit te leggen, Griekse filosofische taal gebruiken. Termen als substantie, persoon, of hypostasie, en relatie zijn bedoeld om de goddelijke eenheid en de onderscheidende werkelijkheden van dit christelijke mysterie uit te drukken.

Drie leerstellingen drukken de werkelijkheid van het dogma van de Drie-eenheid uit: (1) de Drie-eenheid is Eén, (2) de goddelijke personen zijn van elkaar onderscheiden, en (3) de goddelijke personen bestaan ten opzichte van elkaar. Samen vormen deze drie leerstellingen de kern van het dogma van de Drie-eenheid, waarvan katholieken geloven dat het de geopenbaarde waarheid en geïnspireerde werkelijkheid van God is. Het is God en God alleen die de drie-enige Godheid - Vader, Zoon en Heilige Geest - aan de gelovigen openbaart.

Misschien hebben jullie over deze verschillende perspectieven en ideeën over de Drie-eenheid al één en ander gelezen. Ik wil echter graag een prachtige voorstelling van de Drie-eenheid delen die ik ontdekte toen ik naar een oude film over St. Jozef van Cupertino keek. Het was een zwart-wit film over het leven van St. Jozef, die werd afgebeeld als een niet-zo-grote intellectueel en een verstrooide broeder in zijn gemeenschap. Toch riep God hem uit zijn naïviteit om priester te worden. Hij werd bekend om zijn levitaties tijdens de viering van de Eucharistie. Er is die ene scène waarin de bisschop bij Jozef op bezoek komt. Hij mocht Jozef wel, in tegenstelling tot zijn medebroeders.

De bisschop klaagde tegen Jozef over de moeite die hij had om het concept van de Drie-eenheid te begrijpen en dat hij er de volgende dag voor de gemeenschap over moest preken. De bisschop wendde zich tot Jozef met de vraag wat de Drie-eenheid voor hem betekende. In al zijn naïviteit pakte Jozef zijn deken op, vouwde het eerst helemaal open en vervolgens in drie delen. Daarna zegde hij: "Net zoals dit deken één

hele lap stof is die in drie delen is gevouwen en ondanks de drie verschillen blijft het die ene stof waarvan de draden zo in een harmonieuze eenheid met elkaar blijven.” Deze beeldspraak deed me versteld staan.

"God is één, maar niet eenzaam. Vader', 'Zoon', 'Heilige Geest' zijn niet zomaar namen die modaliteiten van “goddelijk zijn” aanduiden. Zij onderscheiden zich van elkaar in hun relaties van oorsprong: 'Het is de Vader die verwekt, de Zoon die verwekt wordt en de Heilige Geest die voortkomt. De goddelijke Eenheid is Drie-enig." Met andere woorden, de Personen van de Drie-eenheid zijn onafhankelijk en uniek, elk met de eigen suprematie en aparte functie, maar elk ook deel uitmakend van een symbiotische verbinding en interafhankelijke stroom die het mogelijk maakt Gods alomtegenwoordige aanwezigheid te ervaren.

U vindt het verhaal misschien een te kinderlijke uitdrukking, maar voor een jonge jongen als ik die probeerde om de Triniteit te begrijpen beantwoordde dit filmfragment toen aan een enorme leegte die zich in mijn geest aan het opbouwen was.

Maar toen kwam er een andere vraag naar boven: Wat heeft dit begrip van de Drievuldigheid met mijn leven te maken? Waarom moet ik iets over de Drie-eenheid weten?

Wel goede vrienden, ik geloof dat wij zijn als die kleine steekjes in dit grote weefsel van God, die samen dat prachtige ontwerp vormen met al zijn kleur en creativiteit, en zo de Kerk vormen. Een kleurrijke uitdrukking van de trinitaire eenheid, communie en relatie die zichtbaar is voor allen die op deze aarde leven. Elke steek van het ontwerp telt om dit weefsel van God zichtbaar te maken voor hen die niet in staat zijn deze verbondenheid en communie te zien en waartoe elke christen geroepen is om die te weerspiegelen zolang hij of zij op aarde is. Elke daad van naastenliefde en vriendelijkheid vestigt dit dogmatisch mysterie dat werkelijk leeft en niet slechts een fictie van onze verbeelding is om de Kerk te beschermen tegen allerlei ketterijen. Wij zijn de levende steken geroepen om dat ene grote weefsel van God aantrekkelijk te maken waarin wij deze trinitaire vrede en eenheid ervaren.

De grote Duitse jezuiet Karl Rahner klaagt dat de moderne katholieke theologie de studie van de Drie-eenheid niet veel verder brengt dan de Middeleeuwen, een gebrek aan vooruitgang dat hij de "anti-trinitaire timiditeit" noemt. Maar wij als gemeenschap zijn de levende getuigen van deze Trinitaire Eenheid, Communie en Harmonieuze relatie die we moeten naleven. Zo niet, dan vervallen we in een anti-trinitaire schuchterheid waarvoor Rahner waarschuwt. We moeten dit trinitaire dogma beleven.

Elke zondag, wanneer wij in de Kerk samenkomen, nemen wij deel aan een processie waarin wij samenkomen om ons als één gemeenschap te verenigen, binnen een band die voortkomt uit de ene God en de Drie Personen. Laten wij bij onze deelname aan deze Eucharistie om deze genade vragen, opdat wij het grootse ontwerp van kleur en creativiteit mogen blijven, dat ieder van ons geroepen is te zijn om uiteindelijk God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest te prijzen. Amen.